

ACTUALITAT | | Actualitzat el 22/10/2019 a les 12:26

Parlen els joves que han pres els carrers: «És el primer cop que hem de fer una barricada»

"No som infiltrats, és que n'estem fins als collons!". Això exclamava un jove manifestant aquest dimecres a la cruïlla de la Gran Via i el carrer Nàpols de Barcelona. Era la tercera nit de protestes contra la sentència del judici de l'1-O i aquesta cantonada va ser l'epicentre dels aldarulls després de les dures càrregues policials. **NacióDigital** ha parlat amb sis joves que s'han mobilitzat aquests dies, amb l'objectiu de conèixer de primera mà quines raons els han portat a prendre els carrers.

L'Àlex -un nom fictici, com tots els que surten en aquest reportatge- té 24 anys i dilluns va sortir de casa seguint la convocatòria del Tsunami Democràtic, que va cridar a bloquejar l'aeroport del Prat. "Tenia la sensació que havíem de sortir", explica. **"Poc després d'arribar la policia ja va disparar bales de goma. No anàvem gens preparats"**, recorda. Abans d'anar a dormir, explica que va pensar que a partir de llavors cada dia "es *liaria*". No va ser fins al dimecres, però, que va posar-se darrere d'una barricada.

Aquell dia la policia espanyola va carregar contra els manifestants que es concentraven davant la conselleria d'Interior de la Generalitat. "Van anar a sac", valora. L'Àlex es va quedar sol i quan era a l'encreuament de Diputació i Roger de Flor va fer el "clic". "Vaig entendre per què serveixen les barricades", explica. També diu que va queixar-se quan alguns manifestants van cremar els contenidors, per fer més difícil l'accés a les furgonetes policials. "No n'estava convençut però després vaig pensar que jo no els havia de dir res", diu.

Un jove llança un objecte a la policia des d'una barricada. Foto: Martí Urgell

Segons explica, va ser el primer cop que ajudava a fer una barricada. Una situació en què també s'han trobat la Mar i el Lluís aquests dies. Ell té setze anys i va amb la cara tapada per por a ser identificat. "No havia fet mai una barricada, però no vull rebre", diu. Des que van començar les mobilitzacions la xifra de ferits ja frega els 600. "Aquests dies només m'he sentit segura darrere les barricades", diu ella. També relata que les mobilitzacions li han permès observar l'actuació policial des de primera línia. "He pogut veure el *disfrute* i el *vacile* dels agents", assegura. "**Surto amb por però no em vull quedar a casa**", afirma.

El Pere, que és al seu costat i té 22 anys, explica que el que li fa més por són les bales de goma, que ja han fet perdre un ull a quatre joves des que van començar les manifestacions. "No esperava que en desapareixin", diu. Els projectils de goma són un dels elements que han fet que la Paula, que té 19 anys, s'hagi posat darrere les barricades. "**Desgraciadament n'he hagut de fer cada dia. La gent que ho critica és perquè no ha viscut cap situació així. Això és defensa pròpia**", assegura.

Altres joves, com el Mario, **no van participar en les primeres mobilitzacions, però s'hi van enganxar a partir de dimecres.** "A casa només aconsegueixo posar-me més de mala llet amb les imatges compartides per Twitter, Youtube i Telegram", afirma. Tots els entrevistats, en menor o major mesura estan d'acord amb el que diu la Paula: "Continuaré manifestant-me. Tot i que cada cop ens estan posant més por al cos, hem de continuar ser valentes, fortes i seguir lluitant pel que calgui".

Agents de la policia espanyola disparant projectils de foam. Foto: Martí Urgell

Alguns dels manifestants es declaren independentistes, d'altres, nacionalistes catalans, antifeixistes, d'esquerres o progressistes. El Lluís, que és el més jove, diu que té clar no ser de dretes però se sent "decebut" pels partits d'esquerres. El Pere diu que aquests dies s'ha sentit proper als CDR i l'Àlex insisteix que si Espanya "respectés" Catalunya potser no seria independentista.

La desconfiança amb l'Estat, però, va més enllà del conflicte català. També en el cas del Mario, que expressa que ha sortit al carrer per la precarietat laboral, les poques oportunitats del jovent, els desnonaments i les retallades en educació i la sanitat. **"És una manifestació contra el sistema en general", sintetitza.**